

عنوان مقاله:

عفاف و حجاب در ایران باستان

محل انتشار:

اولین همایش ملی فرهنگ عفاف و حجاب (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

مصطفی باقری - استاد دانشگاه پیام نور همدان

آزاده شهبازی - دانشجوی کارشناسی رشته حقوق دانشگاه پیام نور استان همدان

خلاصه مقاله:

در حالی که در جهان بدحجابی و بی حجابی شیوع پیدا کرده و در اثر همین کار، فساد و بی بندوباری، بسیاری از کشورهای دنیا را فراگرفته، عده ای گمان می کنند که حجاب مخصوص دین مقدس اسلام است، در حالیکه این توهّم صحیح نیست. زیرا آنچه به طور خلاصه می توان گفت آن است که: تمام ملل و مردم جهان، زنانشان دارای حجاب بوده اند اگرچه در کیفیت پوشش فرق داشته اند. با کندوکاو در تاریخ ایران باستان و آثار بجای مانده از آن دوران که اغلب مردم شان کیش زرتشت داشتند، چنین بدست می آید که زنان ایران از دیرباز حجاب و اخلاق نیکو و پاکدامنیشان زبانزد همه بوده است و این حقیقت نیز روشن می شود که با ورود اسلام به ایران، حجاب وارد ایران نشده است، بلکه بانوان ایران از قدیم الایام حجاب داشته اند. در تاریخ آمده است که: هنگامی که سه تن از دختران کسری (شاهنشاه ساسانی) را به همراه غنائم فراوان نزد عمر آوردند وی دستور داد با آوازی بلند روی آنان فریاد کشند که پوشش از چهره برگیرند تا مسلمانان آنها را ببینند و خریداران بیشتر با پول زیادتری پیدا شوند. دوشیزگان ایرانی از برهنه کردن صورت خودداری کردند، و یک مشت بر سینه نماینده عمر زدند و آنان را از خود دور ساختند. همچنین در جاهای مختلف شاهنامه سخن از زن نیکوی ایرانی و حجاب او به میان آمده است که از این اشعار استفاده می شود که زنان ایرانی از دیرباز حجاب داشته اند.

کلمات کلیدی:

ایران باستان، پوشش زنان، حجاب و عفاف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/365382>

